

Instanța de fond: D. Dulghieru

dosarul nr. 2ra-2254/17

Instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Justiției

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Perhurovici
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului
moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul lui Vladimir
Perhurovici, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 ianuarie
2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 1 noiembrie 2016, Vladimir Perhurovici s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea
încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și
încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 4 martie 2008, Curtea de Apel Chișinău
a admis integral acțiunea înaintată de Liudmila Ceban, Dorin Ceban, Raisa
Popovici, Vladimir Perhurovici și Veaceslav Teut către Consiliul municipal
Chișinău, obligând Consiliul municipal Chișinău să perfecteze actele necesare
pentru transmiterea în proprietatea reclamanților a lotului de pământ aferent casei
de locuit, în mărimea prevăzută de lege proporțional cotelor-părți în imobil.

Menționează că prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2008, a fost respins recursul declarat de
Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din
4 martie 2008.

La 13 noiembrie 2008, executorul judecătoresc Victoria Eremia prin
încheierea nr.12-1190/08 din 13 noiembrie 2008 a primit spre executare

documentul executoriu nr. 3-987/08 din 28 mai 2008.

Ulterior, la 30 martie 2015, procedura de executare a fost preluată de către executorul judecătoresc Roman Tălmăci, însă până în prezent hotărârea instanței de judecată nu a fost executată.

Susține că neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile, îi încălcă dreptul garantat de articolul 6 § 1 al Convenției.

Pretinde că datorită eventualei neexecutări a hotărârii, nu poate beneficia de bunurile sale și astfel, dreptul său la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, este încălcat.

Prin faptul că hotărârea instanței de judecată nu este executată până în prezent, iar răspunsurile oferite de Consiliul municipal Chișinău poartă caracter declarativ i se cauzează suferințe morale atât lui, cât și membrilor familiei, prin stres și situații tensionate, motiv din care consideră că suma de 100 000 lei ar fi o sumă echitabilă să recupereze doar o parte a prejudiciului cauzat, raportată la starea psihologică a creditorului, perioada de neexecutare, măsurile întreprinse de către creditor și inacțiunile debitorului.

Solicită constatarea încălcării art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenție, urmare a omisiunii statului de a asigura executarea hotărârii judecătorești din 4 martie 2008, cu încasarea de la bugetul de stat în beneficiul lui a prejudiciului moral în mărime de 100 000 și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 ianuarie 2017, acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatat faptul încălcării dreptului lui Vladimir Perhurovici la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 4 martie 2008 și încasat de la bugetul de stat în beneficiul lui Vladimir Perhurovici a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei. Iar, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul lui Vladimir Perhurovici, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 ianuarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

A fost încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladimir Perhurovici suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea reclamantului a fost respinsă.

La 18 octombrie 2017, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a admis interpretarea eronată a legii în acest sens aplicând eronat normele de drept material și a apreciat în mod arbitrar probele.

Menționează că dreptul de acces la justiție nu poate obliga un stat să asigure executarea fiecărei hotărâri cu caracter civil, oricare ar fi ea și oricare ar fi circumstanțele.

Din acest punct de vedere, susține că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în condițiile în care executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cerințele lui Vladimir Perhurovici și a întreprins măsurile posibile care puteau fi întreprinse în mod rațional în scopul executării hotărârii irevocabile enunțate.

În viziunea recurentului, motivarea instanței de apel și a instanței de fond este limitată la enumerarea circumstanțelor de fapt și de drept invocate de părți, cu o transcriere a normelor juridice în vigoare, fără argumentarea juridică a soluției adoptate.

La 28 noiembrie 2017, Vladimir Perhurovici a depus referință, prin care a solicitat de a declara inadmisibil recursul Ministerului Justiției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, reținând că decizia integrală a fost expediată părților la 13 septembrie 2017, fără a fi anexate înscrisuri ce ar confirma cu certitudine recepționarea acesteia, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 octombrie 2017, cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță